

היא הלכה בשדות

גלריה מבט - שהתאפיינה עד לשנתיים האחרונות בתערוכות איכותיות, שרובן היו חדשניות ו מעוררות דעות שונות, שהציגה אמנים כגאל תומרקין, טובה ברדינסקי, יעקב דורציץ ו אחרים - שינתה את הקו שלה מאז שנערך בה שיפוץ, וחללה הוכפל. יותר ויותר תערוכות ב סגנון ריאליסטי, היפרי-ריאליסטי טי, ועד לתערוכות המחקות את סגנון הציור של ימיה ביניים, עם גופים דימוניים, תופסים את מקום האונגרד והחידוש. נכון, בעולם כולו חזר הריאליזם למקום בולט, אך לא השתלט על כל השטח. תערוכה ברוח הקו החדש של הגלריה מוצגת בימים אלה במבט.

ציור פוטוריאיסטי של אופירה ברק

גוון משתנה כמו עונות השנה

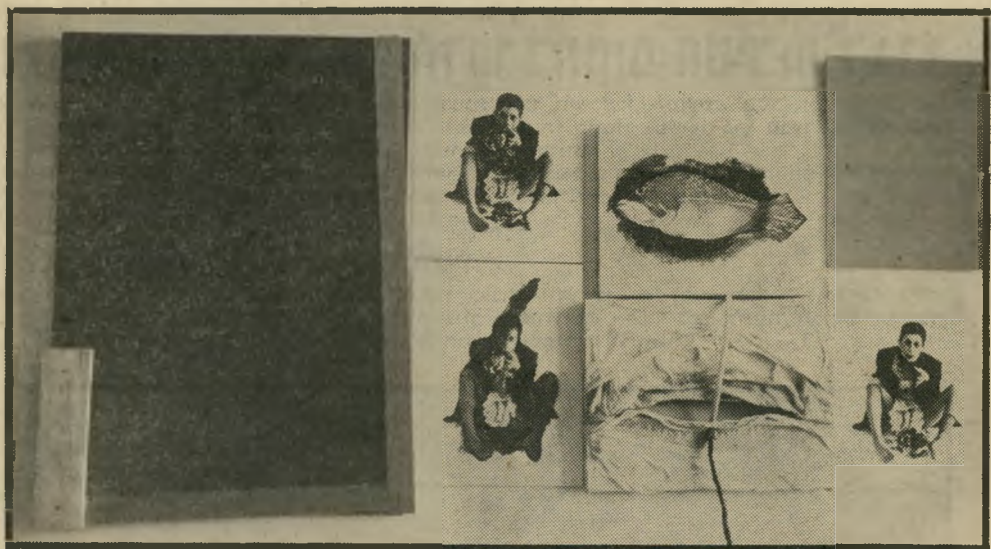
— מכון אבני כיום הוא צל חיזור ואומלל של מה שסימל העבר ה מפואר שלו.

למזלה של פרידה, היא הספיקה לסיים את הלימודים, אך תביעי תה שיש לחתור לכך שבוגרי ה מכון יוכו בתעודה אקדמית מוכ רת, זכתה בקיתון של צוננים. "מה את חושבת, שבגלל אי אלו שגמרו בחינות בגרות, נקלקל לכל היתר את האפשרות ללמוד כאן?" שאל מנהל המכון.

כיום מדובר על האפשרות שה אקדמיה בצלאל תפתח סניף בחל אביב. בכך יהרגו שתי צפורים - תיפתרה בעיות מצוקת הדיור ב ירושלים של הסטודנטים לאמנות, ששכניהם בשכונה הדתית גרמו במיד נזקים למכוניותיהם, בטע נה שהם מפעילים מוסיקה רוע שת, ויתאפשר לתל-אביבים לקבל השכלה עם תואר בשטח האמנות. למרות שפרידה התחילה ליי צור כאמנית בצורה המקובלת, ב צבע, רישום וכו', היא עברה מהר מאוד, בעידוד מוריה, ליצירה יר תר רעיונית, מה שנקרא אמנות מושגית. את רעיונותיה, כמו אה בתה לארץ, היא מבטאת תוך שי מוש בכל החומרים המאפיינים את הארץ - חול, קש, חצץ, אבנים וקוצים. הסך הכל נראה כציור ריאליסטי, בעוד שהטכניקה שונה מהמקובל.

כתבים

שתי הציירות המייצגות את יש ראל בביאנלה במונטה קארלו הן עפרה צימבליסטא וזיווה ליבליך. אוצר האמנות של חלקן בתערוכה, שתוצג בארמון ליד קאן במשך חודשי הקיץ, הוא פול

"אימי המינחמה" של הציירת יוכבד וינפלד

אלמנטים מנד וצינורות פלסטיק

קניאל, היועץ האמנותי של עיר ריית תל-אביב, עבודות השתיים עוסקות בשימוש בחול בסיגנון מופשט.

הצייר המחונן אוזיאש הופ שטטר מציג ברמת-גן במוסיאון העירוני, תערוכה מרישומי המופ לאים. לכל אוהבי הרישום המעור לה, בנוסף המוכיר את רישומי פרנסיסקו גויה האגדי, מזומ נה חוויה בלתי-רגילה.

הצייר שהתחיל את הקאריירה רק לפני שנים ספורות, מנחם ארץ, בסיגנון גיאומטרי-קרי, מפ תיע את הקהל בתערוכתו ביד לבנים בחולון. הפעם הוא מוכיח את שליטתו המצויינת במיכהול גם בצבע ובסיגנון אקספרסיבי ריאליסטי. יחד עימו מציג גם ה צעיר חוני המעגל, השניים שיתפו כבר פעולה בעבר, עת הציגו יחדיו באגודת הציירים.

ציירת כרמלי

חול, קש, חצץ וקוצים

קשורות לחוויות טראומטיות כה עזות שעברו עליה, ושמעטים מסוגלים להזדהות עימן. לאחר שהות של שנתיים בנייר יורק חזרה ווינפלד לישראל, עם בעלה האמן, ויש לקוות שביקורה יהפוך ישיבת-קבע. יש לאמנית הצעירה מה לומר, אם כי בדרך מאוד מיוחדת ולא תמיד מהנה. עובדה, תערוכתה תלויה בצורה מאוד אסתתית, כשכל עבודה כר ללת קטע מצוייר, כמה צילומים, שבהם היא משחזרת תמונות מעב רה בצירוף טקסט מסביר, וחלקים

שצבעים סגריים כאלה אכן נמ צאים בישראל. אבל זוהי עובדה, היא טוענת. את חלקה בעבודה במשק תרמה במשך שנים אחדות בתפירה. אפי לו את חדרה-אוכל היתה מקש טת, לאט-לאט רכשה את הכרת חברי המשק בעבודותיה, וכיום היא ציירת ב,פול טיים ג'וב. תערוכתה בגלריה מבט תעורר ודאי את התפעלות רוב הקהל, אך רת מצוירת וידעת גם אחרת! יש לה יכולת ביטוי שונה ומעולה יותר, ללא ספק, וזהו רק קצה הקרחון! את רישומיה המקסימים ביופיים ובעוז ביטויים לא הציגה הפעם, ויש לצפות להם בתערוכה נוספת. הם ראויים לכך.

הג'וק של ג'וקי

יוכבד (ג'וקי) ווינפלד אינה פוחדת יותר מכלום. עברו הימים, שבהם היתה ילדה קטנה בפולין מהגרים בזים לה, לועגים לה ור מעירים לה הערות אנטישמיות. על היות ילדותה טבולה בזיכרונות מרים, שהטביעו את חותמם עליה, ניתן היה ללמוד בביקור בתערו כתה במוסיאון ישראל לפני שנ תיים, שם הוסיפה, כהרגלה, טקסט כתוב בצד ציוריה, או בתוכם, ש הסביר מה פתאום היא משתמשת בדימויים כה אכזריים ובוטים. הס תבר שקשה להיפטר מפחד היל דות, והדרך הטובה להשתחרר מהם במידת-מה, היא להחזין אר תם בעזרת האמנות.

כשנבחרה יוכבד על-ידי הצייר שמואל בק להימנות על קבר צת הציירים הסוריאליסטים בתר רוכה אמנים בוחרים אמנים ב מוסיאון תל-אביב לפני כשנתיים וחצי, עוררו עבודותיה תדהמה מלווה בבחילה, לא כל אחד היה מסוגל לעכל תחבשות הגיניות שפוגות בצבע אדום כיצירה אמ נותית. ברור שהיצירה שלה הביר עה בעיות פנימיות של האמנית הצעירה עם עצמה, או עם סביב תה. כיום, היא פותחת את קלפיה עוד יותר, ומציגה בגלריה גורדון תערוכה הכוללת אלמנטים מבר, הנראים כדימוי ברור לאיבר-המין הנשי. במאונך לפתח האיבר היא תלתה צינור פלסטי, שהוצמד ב קצהו לבד, כאילו אמר: לא עוד מין, או משהו בדומה לזה.

יוכבד נשארה לאחרונה בנייר יורק לצייר, ומבקר אמנות בשם סטיבן כשר, הבחור הממושקף ונעים-הליכות, נראה ככרוזג אדיאלי לציירת כחולת-העין, ה גאשה. יש לקוות שלאחר תקופה נוספת של אושר הדדי, תסוג מעט ממרידתה של האמנית, ועימה יימוגו רגשית-היסכול, והיא תת חיל ליצור יצירות שלא בהכרח

ציירת ברק

בהשפעת ארנסט פוקס

אופירה ברק, צעירה מוכשרת, שלמה במיכללה של תל-חי (היא גרה בקיבוץ גונן שבאצבע הגר ליל), ושהשפעה בעיקר מהמורה הצייר אברהם אילת, מציגה גופים בסיגנון פוטו ריאליזם. אמ גם, היא לא השתמשה בטכניקות הסינטיטיות של הקרנת שיקופיות והתנת צבע, אלא בחרה להשתמש בטכניקה מייגעת ומסובכת, ש לאחרונה הפכה פופולרית מאוד בארץ - השימוש בטמפרה. את סוד השימוש בטמפרה למי דה אופירה מכון של הצייר ארנסט פוקס בווינה, לשם הגיעה, לפי הזמנת וולפגנג מאנר, שביקר אצלה בארץ ו החפעל מעבודותיה. באותה תקר פה היתה אופירה נתונה בהתלב טיות, הדרך של הציור המתאר, האקספרסיבי, לא סיפקה אותה. היא חיפשה משהו חדש, והצעתו של מאנר באה בעיתה.

אופירה לא נולדה בקיבוץ, כי אם בחיפה, שם, מגיל 15 כבר הסתופפה בבתי-אולפנא של ציי רים ידועים בחיפה. תמיד רציי תי לצייר, ומגיל זה כבר צייר תי, היא מספרת. לאחר השירות הצבאי הצטרפה למשק גונן, ש היה אז ממש בחילוליו, והיא גאה להימנות על ראשוני, למרות ש החליפה בעל - נשארה במשק.

הגופים הניבטים אליה והמראות האופייניים לחבל ארץ יפהפה זה, משפיעים על ציורה מאד, וכך, אם רואים בתערוכתה ציורים ש הגוון הירוק שולט בהם - סימן שציירה באביב. בקיץ, עת השדות טובלים בזהב הקמת, יצרה את הציור הזהבהב, שבו נראה ליל בעל שיער זהוב-אדמוני, המתמ אר את בנה הקטן בין השיבולים. בה החורף היא מצוירת גופים שגמא שלהם מזכירה ציורים אירופאים לחלוטין. קשה להאמין